

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/129/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720200896
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3720200896.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov - matka: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, E. F., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Anna Kubovičová, advokátka, so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica a otec: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. X/X, XX-XXX G., Poľská republika, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: Agnieszka Warian, so sídlom Corvi kancelaria Rady Prawnego, ul. Wojska Polskiego 3/117, 72-200 Nowogard, Poľská republika, o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 14P/13/2020-211 zo dňa 10. októbra 2022, takto

rozhodol:

rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Považská Bystrica, ako súd prvej inštancie, ďalej aj ako „okresný súd“ rozsudkom č. k. 14P/13/2020-211 zo dňa 10.10.2022 návrh otca na zníženie výživného zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že otec sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného na maloletého zo sumy 220 eur na sumu 150 eur mesačne od júla 2019.

1.2 Mal zistené, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3P/122/2015-200 (správne 3P/22/2015-200 - poznámka odvolacieho súdu) zo dňa 29.09.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/44/2017-336 zo dňa 20.09.2017 bol otec zaviazaný platiť na maloletého výživné zvýšené zo sumy 150 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne. Otec mal v čase rozhodovania potenciálny príjem 1.467,41 eur a v čase odvolacieho konania 896 eur. Následne za preukázané považoval: - otec ako zamestnanec dňa 01.04.2016 uzatvoril so spoločnosťou KIDING TRANS Sp. z o.o., so sídlom Lódž (ďalej len „KIDING TRANS“) pracovnú zmluvu, v ktorej sa strany dohodli, že bude vykonávať prácu vodiča a že výška základnej mesačnej mzdy bude 4.000 PLN (peňažná mena Poľska - poľský zlotý) brutto (viď č. I. 264 spisu sp. zn. 3P/22/2015), - otec si dňa 15.12.2018 prenajal byt v obci G. s tým, že nájomné bolo dohodnuté na 300 PLN mesačne (č. I. 40 spisu), - v roku 2019 predajom spoluvlastníckeho podielu na byte č. X v C. získal 6.000 PLN (3/20-iny zo 40.000 PLN), - otec sa chcel v septembri 2020 zamestnať ako policajt avšak nespĺňal zdravotné požiadavky na výkon tejto práce, - nevlastní ani nehnuteľnosť ani motorové vozidlo (č. I. 195, 177 spisu). Ďalej mal zistené, že - Okresný úrad práce Gryfice ku dňu 04.08.2021 evidoval 4 voľné pracovné miesta na pozíciu automechanik s odmenou od 2.800 PLN do 4.800 PLN brutto a 10 voľných pracovných miest na pozíciu vodiča nákladného vozidla s odmenou od 2.800 PLN do 8.500 PLN brutto (č. I. 158 až 194 spisu), - pracovný pomer otca v spoločnosti KIDING TRANS bol rozviazaný dohodou, pričom dôvodom ukončenia

pracovného pomeru nebolo to, že by zamestnávateľ neodvádzal poisťné, - výsluchom otca aj to, že tento nemá ani byt, ani dom, ani automobil, - okrem maloletého má vyživovaciu povinnosť k 18-ročnej dcére J., na ktorú platí výživné 252 PLN - v posledných 10 rokoch sa dvakrát oženil. Výsluchom matky mal súd za preukázané aj to, že maloletý je už vyšší a ťažší ako ona, a teda musí mu kupovať pánske veci. Chodí do 6. ročníka základnej školy. Do školy pritom musí chodiť autobusom, čo stojí 1 eur až 1,50 eur denne v závislosti od prestupov kvôli počtu vyučovacích hodín. Obedy v škole stoja 0,80 eur denne. Preukázaným bolo aj to, že minimálna mzda v Poľsku bola v roku 2017 - 2.000 PLN, v roku 2018 - 2.100 PLN, v roku 2019 - 2.250 PLN a v roku 2020 - 2.600 PLN.

1.3 Pokiaľ ide o lekárske správy z USG vyšetrení otca pri hodnotení súd vychádzal nielen z toho, že tieto sú jednak neaktuálne (posledné vyšetrenie bolo vykonané v roku 2017 t. j. takmer 3 roky pred podaním návrhu), ale najmä z toho, že hoci tieto správy potvrdzujú, že otec má určitý nález, tieto správy už nepotvrdzujú, že by tento nález mal negatívny dopad na jeho schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť.

1.4 Súd neuveril tomu, že otec v spoločnosti KIDING TRANS zarábala iba 2.000 resp. 2.100 resp. 2.250 PLN. Nepravdivosť potvrdenia zamestnávateľa (č. l. 13, 35 spisu), „Zmluvy o objednávke“ (č. l. 15, 61 spisu), pracovnej zmluvy (č. l. 16, 49 spisu) a potvrdenia (č. l. 18, 45 spisu) vyplýva z pracovnej zmluvy, v ktorej si otec dohodol so zamestnávateľom KIDING TRANS mzdu vo výške nie iba 2.000 PLN, resp. 2.100 PLN ale 4.000 PLN (túto pracovnú zmluvu pritom otec súdu predložil už v konaní sp. zn. 3P/22/2015 ako dôkaz pre účely odvolacieho konania). V konaní totiž nebol preukázaný žiadny rozumný dôvod, prečo by otec v situácii, keď v KIDING TRANS pôvodne zarábala 4.000 PLN tento zrazu súhlasil so znížením svojej mzdy o polovicu.

1.5 Neuveriteľné bolo aj to, že otec v roku 2018 zarábala ako zamestnanec K. B. iba 2.100 PLN (viď potvrdenie na č. l. 14, 53 spisu), pretože vychádzal z toho, že pokiaľ otec v KIDING TRANS zarábala 4.000 PLN, nemal žiadny dôvod zamestnať sa u zamestnávateľa, ktorý by mu platil iba 2.100 PLN. Za tejto situácie bolo teda zrejmé, že hoci v zmluve bola uvedená iba mzda 2.100 PLN (čo bola v roku 2018 minimálna mzda v Poľsku), K. B. otcovi poskytoval plnenia aj nad rámec sumy dohodnutej v zmluve.

1.6 Neuveril ani tomu, že otec po 01.05.2020 zarábala iba 2.600 PLN (viď dohoda o zmene pracovnej zmluvy č. l. 72, 82 p.v. spisu). Aj v tomto prípade totiž platí, že dôvodom prečo je v listine uvedená suma iba 2.600 PLN, je to, že v roku 2020 bola minimálna mzda v Poľsku práve 2.600 PLN a možno teda predpokladať, že KIDING TRANS otcovi poskytoval plnenia aj nad rámec sumy dohodnutej v zmluve (a to s prihliadnutím na to, že práve KIDING TRANS otcovi už v roku 2016 platil podstatne vyššiu sumu - 4.000 PLN mesačne). K výpovedi otca uviedol, že súd neuveril jeho tvrdeniu o tom, že pracovný vzťah so spoločnosťou KIDING TRANS rozviazal dohodou, že po znížení rozsahu pracovného času KIDING TRANS prestal platiť odvody na dôchodkové poistenie. Toto tvrdenie totiž poprela samotná spoločnosť (č. l. 198 spisu). Ostatným listinným dôkazom súd uveril a vychádzal z nich, pretože v konaní nebola spochybnená ich pravdivosť a pravosť.

1.7 Po právnej stránke súd rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o rodine“).

1.8 Pokiaľ otec vo svojom návrhu tvrdil, že jeho zárobkové možnosti už nezodpovedajú sume 1.467,41 eur, ale iba sume 384,49 eur, takéto zníženie príjmu by skutočne mohlo byť za určitých podmienok považované za takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Základným predpokladom na takéto zníženie výživného by však bolo to, aby sa príjem otca takýmto zásadným spôsobom skutočne znížil. V konaní však nebolo preukázané, že príjem otca sa skutočne znížil iba na 2.250 PLN mesačne. Pokiaľ totiž otec predložil rôzne zmluvy a potvrdenia, podľa ktorých je jeho príjem 2.000 PLN až 2.600 PLN, súd týmto listinným dôkazom neuveril a to z dôvodu, že ich nepravdivosť vyplýva z iného dôkazu, ktorý tiež predložil a to z pracovnej zmluvy zo dňa 01.04.2016. Ak si totiž otec dňa 01.04.2016 dohodol práve so zamestnávateľom KIDING TRANS mzdu vo výške 4.000 PLN (viď č. l. 264 spisu sp. zn. 3P/22/2015) bolo by absurdné, aby otec cca o rok neskôr (01.08.2017) akceptoval to, že tento zamestnávateľ mu v skutočnosti vypláca iba polovicu dohodnutej sumy. Vzhľadom na neuveriteľnosť toho, že by otec súhlasil so znížením mzdy zo 4.000 PLN na 2.000 PLN súd potom dospel k záveru, že ak sú v predmetných potvrdeniach a zmluvách uvedené sumy zhodné s vtedajšou minimálnou mzdou v Poľsku, zamestnávateľia otcovi poskytovali plnenia aj nad rámec súm uvedených v potvrdeniach. Pretože súd neuveril potvrdeniam o výške príjmu predložených otcem, a pretože v konaní nebola ani inými dôkazmi preukázaná skutočná výška príjmu otca, súdu neostala iná možnosť, než pri stanovovaní výšky výživného vychádzať z tzv. potencionálneho príjmu. Z vyjadrenia Úradu práce v Gryficach pritom vyplýva, že tento úrad ku dňu 04.08.2021 evidoval 4 voľné pracovné miesta na pozíciu automechanik s odmenou od 2.800 PLN do 4.500 PLN brutto a 10 voľných pracovných miest na pozíciu vodiča nákladného vozidla s odmenou od 2.800 PLN do 8.500 PLN brutto (č. l. 158, 194 spisu). Bolo teda zrejmé, že otec by mohol dosiahnuť príjem 4.500 PLN ako automechanik, resp. 8.500 PLN ako

vodič, keďže otec ako vodič pracoval vo Veľkej Británii (viď č. I. 83 spisu), zjavne by takúto prácu mohol vykonávať aj v Poľsku.

1.9 Vzhľadom na potreby 13,5 ročného dieťaťa, na potenciálny príjem otca 4.500 PLN (čo zodpovedá 987,- eur) a na to, že otec ešte platí výživné 250 PLN na iné svoje dieťa, súd dospel k záveru, že adekvátne výživné v súdnej veci je minimálne 220 eur mesačne. Keďže práve takéto výživné má otec platiť aj na základe rozsudku č. k. 3P/22/2015-20 zo dňa 29.09.2016, súd návrh otca na zníženie výživného zamietol.

1.10 Pre úplnosť súd uviedol aj to, že listiny predložené otcom nijakým spôsobom nepreukázali, že by jeho zdravotný stav bol natoľko nepriaznivý, že by mu bránil uplatniť sa na trhu práce. Ak sa aj otec uchádzal o miesto na polícii, pričom lekár uviedol, že nie je spôsobilý na túto prácu, žiadalo sa uviesť, že takéto posúdenie ešte nepreukazuje, že by nebol spôsobilý na prácu, na ktorú je kvalifikovaný t. j. ako vodič prípadne automechanik.

1.11 O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

2. Proti rozsudku okresného súdu podal otec prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne odvolanie zo dňa 15.11.2022.

2.1 Napadnutý rozsudok spochybňoval z dôvodu 1. chybného ohodnotenia skutočného stavu, ktoré je založené na predpoklade, že zárobkové možnosti otca sú 1.467,14 eur v situácii, kedy otec vzhľadom na svoj zdravotný stav nemal možnosť vykonávať zamestnanie vodiča alebo policajta (čo bolo potvrdené príslušným dokumentom), nikdy nebol profesionálnym mechanikom a v súvislosti s tým jeho skutočné zárobkové možnosti neprekračujú čiastku 2.500 PLN netto, 2. nezohľadnenia dokumentov, ktoré otec predložil vrátane prehlásenia o tom, že nemôže vykonávať prácu policajta, ako aj potvrdenia o tom, že je nezamestnaný od 21.11.2021, 3. že zárobkové možnosti boli stanovené na základe príjmu brutto a nie netto.

2.2 Navrhol preto zmenu napadnutého výroku vo forme zníženia prídavkov na maloletého stanovených na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3P/22/2015-200 z doterajšej čiastky 220 eur na čiastku 150 eur splatných do 20. dňa každý mesiac, počnúc júlom 2019 a prípadne zrušenie napadnutého rozsudku a postúpenie veci na opätovné posúdenie súdom a vykonanie dokazovania z dokumentu priloženého k tomuto odvolaniu týkajúceho sa zárobkových možností otca.

2.3 Následne otec zdôraznil, že jeho zárobkové možnosti sú na značne nižšej úrovni ako stanovil okresný súd. On už mnoho rokov nevykonáva prácu vodiča. Po podaní návrhu sa snažil o získanie práce policajta. Počas vyšetrení boli u neho zistené problémy so zrakom (poškodenie oka, odlúčenie sietnice), ktoré mu neumožnili vykonávať prácu v polícii. Uvedené ochorenie diskvalifikuje otca nielen pre výkon práce policajta, ale aj pre výkon práce profesionálneho vodiča. Všeobecne je známe, že vodiči majú povinnosť absolvovať pravidelné vyšetrenia, na základe ktorých budú alebo nebudú môcť vykonávať určenú prácu. Potvrdená vada zraku, vrátane poškodenia sietnice, hoci nie je prekážkou vlastníť oprávnenie viesť vozidlá pre súkromné účely (osobné vozidlá) znemožňuje vykonávanie práce profesionálneho vodiča. V tomto rozsahu je poškodenie zraku trvalé a zvyšujúci sa vek otca môže mať za následok jedine zhoršenie zdravotného stavu. Preto bolo tvrdenie súdu vo veci, že otec by mohol vykonávať prácu vodiča a zarábať od 2.800 PLN do 8.500 PLN mesačne chybné. Vyššie uvedené nemá oporu ani za jeho súčasnej situácie, konkrétne ak je nezamestnaný a môže vykonávať jedine príležitostné práce. Momentálne je - už rok - nezamestnaný, bez nároku na príspevok a jeho príjem neprekračuje čiastku 2.500 PLN mesačne. Ak by sa aj predpoklad súdu, že otec by mohol vykonávať zamestnanie automechanika dalo považovať za správne, treba myslieť na to, že on nikdy takúto prácu nevykonával, teda nemá v tejto oblasti žiadne skúsenosti. Zohľadňujúc skutočnosť, že otec ukončil odbornú školu a získal oprávnenie vykonávať prácu automechanika pred 25 rokmi a nemá skúsenosť s novými technológiami, jeho zárobkové možnosti sú na oveľa nižšej úrovni ako zárobkové možnosti skúsených automechanikov. V tejto situácii je nespochybniteľné, že jeho príjem v tomto odbore by nepresiahol čiastku 3.000 PLN, čo zodpovedá čiastke 638,30 eur.

2.4 Podľa otca za chybné je potrebné uznať predpoklad súdu týkajúci sa zárobkových možností hodnotených podľa hodnoty brutto t. j. pred zdanením, a nie ako má byť správne podľa hodnoty netto. Neberúc už do úvahy prácu profesionálneho vodiča (vzhľadom na skutočnosť, že už nemá možnosť túto prácu vykonávať) tak by on, ak by mal možnosť získať najvyšší predpokladaný príjem automechanika (čo je z dôvodov vyššie uvedených málo pravdepodobné) mohol získať odmenu vo výške 4.800 PLN brutto, čo by predstavovalo príjem 3.602 PLN netto (766,40 eur) a to je mzda, ktorú by mohol otec v najlepšom prípade reálne získať. Ďalej zdôraznil, že jeho opísané finančné problémy pretrvávajú už

niekoľko rokov a v tomto smere sa žiadnym spôsobom nedá považovať za správne tvrdenie súdu, že on s cieľom vyhýbať sa vyživovacím povinnostiam nevyužíva svoje zárobkové možnosti.

2.5 Otec tiež vytýkal súdu, že pri preskúvaní predmetnej veci nezohľadnil jeho zdôvodnené potreby. Opätovne preto uviedol, že bol od 15.12.2018 prinútený prenajať si byt v obci Plot. Dovtedy býval v dome, ktorého spolumahateľom bol jeho brat, a ktorý musel po smrti brata a matky opustiť. Z toho dôvodu otec znáša mesačné náklady z titulu nájomného vo výške 300 PLN (približne 70,38 eur). Okrem toho náklady na bývanie zahrňujúce elektrickú energiu vo výške 120 PLN mesačne, vodu vo výške 60 PLN mesačne, vykurovanie vo výške 6.000 PLN ročne. Celkové náklady na bývanie sa pohybujú na úrovni minimálne 980 PLN mesačne (okolo 208 eur). Okrem toho aj náklady na svoje stravovanie 6.000 PLN mesačne (okolo 12,76 eur - podľa prekladateľa ide o matematickú chybu, v tomto prípade je to 47,02 pri kurze 4,71). Tiež musí znášať náklady na svoju liečbu, nákup ošatenia a obuvi, hygienické a kozmetické potreby. Momentálny príjem - po úhrade prídavkov v terajšej výške, ako aj po uhradení nákladov na bývanie neumožňuje otcovi znášať nevyhnutné životné náklady, hoci aj v minimálnom rozsahu. Rovnako treba zdôrazniť, že otec nemá žiaden majetok a vyživuje aj J. H., na ktorú prispieva sumou 250 PLN mesačne (53 eur). V tejto situácii niet podľa neho pochyb, že jeho finančná situácia, zvlášť jeho zdravotný stav a aktuálne reálne zárobkové možnosti mu neumožňujú zúčastňovať sa na vyživovacej povinnosti maloletého v doterajšej výške.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 21.02.2023 uviedol, že sa naďalej pridrižiava svojho prednesu, ktorý bol prezentovaný na súdnom pojednávaní, kde bolo doporučené, aby bol návrh otca zamietnutý. Podľa neho otec dlhodobo preukazuje svoj nezodpovedný prístup k plneniu svojej rodičovskej povinnosti - vyživovacej povinnosti. Pokiaľ otec uvádza akú prácu nemôže vykonávať vzhľadom na jeho zdravotný stav a zvyšujúci sa vek, dáva do pozornosti, že neuviedol akú prácu by bol schopný vykonávať. Uvádza vadu zraku, ktorá mu bráni vykonávať prácu policajta, ale aj profesionálneho vodiča, ale zároveň mu vada zraku umožňuje a nie je prekážkou vlastníť vodičské oprávnenie. Z toho vyplýva, že by bol schopný absolvovať cestu za prácou a zamestnať sa. Vzhľadom k tomu, že si aktuálne svoju vyživovaciu povinnosť, plní je zrejme, že má príjem, ktorý nedokladoval na súdnom pojednávaní a ktorý pravdepodobne zamlčal. Matka má taktiež zdravotné problémy, ktoré musí prekonať, aby neprišla o zamestnanie, nakoľko zabezpečuje celkovú starostlivosť o maloletého a to sama. V aktuálnej situácii, kedy nastalo výrazné zdražovanie, má táto zvýšené výdavky spojené so zabezpečovaním potrieb pre maloletého. Povinnosťou rodiča je riadne sa zamestnať, aby zabezpečil finančné prostriedky na výživu maloletého dieťaťa a taktiež osobné a majetkové pomery by nemali byť na ťarchu výživy maloletého.

4. Matka prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 23.02.2023 uviedla, že po rozsiahlom dokazovaní súd dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na základe ktorých správne rozhodol, keď návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletému zamietol.

4.1 Podľa nej otec uvádzal zámerne neúplné a nepravdivé informácie ohľadom svojho príjmu a sociálneho statusu už vo svojom návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti, ako aj v podanom odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Tvrdil, že jeho príjem je cca vo výške minimálnej mzdy, pričom dlhoročne nie je schopný svoj príjem zvýšiť lebo má zdravotné problémy. Súd správne dôvodil, že otec neuviedol žiadny rozumný dôvod, prečo by dobrovoľne pracoval v spoločnosti KIDING TRANS v roku 2018 za polovičnú mzdu 2.000 PLN v porovnaní so mzdou 4.000 PLN, ktorú mal dohodnutú v pracovnej zmluve z roku 2016 v tej istej spoločnosti.

4.2 Vo svojom návrhu otec uviedol, že nie je ženatý, že nemá žiadnu rodinu, ktorá by mu mohla pomáhať. Medzičasom sa však zjavne jeho situácia zmenila k lepšiemu, keďže sa oženil. Ťažko sa dá uveriť, že otec by sa oženil a založil si rodinu, ak by žil len z minimálnej mzdy a mal tak závažné finančné problémy, že mu nezostávajú peniaze ani na nevyhnutné životné potreby, čím v návrhu argumentoval. Skutočnosť, že otec pracuje a založil si rodinu potvrdila matke bývalá manželka otca A. L. H. v konverzácii cez sociálnu sieť. Jeho súčasná manželka zverejnila svadobnú fotografiu, ktorú predkladá ako dôkaz. Uviedla tiež, že dcéra J. H., o ktorej otec tvrdí, že na ňu stále platí výživne po cca 50 eur, je už dospelá, pracuje a má založenú svoju vlastnú rodinu. Keďže otec úhradu výživného v prospech dcéry J. nepreukázal, matka mala za to, že opäť nehovoril pravdu a výživné na dcéru neplatí. Ďalej sa otec pod ťarchou dôkazov na pojednávaní priznal, že byt, v ktorom žije, patrí jeho terajšej svokre. Uviedol, že jej je vďačný, že tam môže bývať, preto ani jeho údajné náklady v súvislosti s bývaním matka nepovažuje za pravdivé. Tieto ani nijakým spôsobom nepreukázal, z čoho sa dá usudzovať, že nájomné svokre neuhrádza. Otec sa tiež snažil v konaní pred súdom zatajiť, že predal so svojimi príbuznými rodinný dom, v ktorom dovtedy býval. Skutočnosť, že prostriedky, ktoré z predaja získal, nepoužil na úhradu dlžného výživného, ktoré voči synovi stále má, preukazuje že odmieta na syna dobrovoľne platiť.

4.3 Ďalej matka uviedla, že otec nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by zdravotné problémy, ktoré v návrhu uviedol, mali dopad na výkon jeho zárobkovej činnosti. Pravdou zostáva, že otec zjavne nebol nijak zdravotne hendikepovaný v súvislosti s výkonom zárobkovej činnosti, keďže v odvolaní sám potvrdil, že po podaní návrhu v tomto konaní sa uchádzal o pracovné miesto policajta, kde sa predpokladá dobrý zdravotný stav a kondícia, čo je v ozbrojených zložkách každoročne preverované. Z toho vyplýva, že jeho zdravotný stav vôbec nebol taký zlý ako argumentoval vo svojom návrhu, práve naopak bol natoľko dobrý, že si trúfal uchádzať sa o miesto v polícii. Od počiatku preto jeho návrh ona považuje za nedôvodný a postavený na klamstvách.

4.4 V rámci odvolania už otec vyššie uvádzané zdravotné problémy nespomínal. Odvolanie opiera o problémy s odlúčením sietnice, z dôvodu ktorého ho neprijali do policajného zboru, pričom tento zdravotný problém ho má údajne diskvalifikovať aj na výkon práce profesionálneho vodiča. Podľa matky otec ničím nepreukázal, že by skutočne popisované zdravotné problémy so zrakom mal, že tento stav je trvalý a akým spôsobom má dopad na jeho zárobkovú činnosť. Ide len o tvrdenie otca, že nemôže vykonávať prácu profesionálneho vodiča, ktorému však ťažko veriť, keďže si neustále vymýšľa rôzne dôvody, aby výživné nemusel platiť. Podľa voľne dostupných informácií na internete sa dá odlúčenie sietnice pri skorej diagnostike ľahko liečiť bez operatívneho zásahu, v neskorších prípadoch operatívnym zásahom, preto zdravotné problémy nemusia byť trvalého charakteru. Dá sa predpokladať, že ak otec skutočne trpí zdravotným problémom, bol mu zistený včas, keďže sa naň prišlo v súvislosti s výberovým konaním do policajného zboru a nie z dôvodu zlých subjektívnych pocitov otca.

4.5 Ďalej matka mala za to, že celý návrh otca je len účelovým tvrdením bez pravdivého základu v snahe znížiť výživovaciú povinnosť k synovi, ktorého od narodenia otec netuži vidieť, nemá k nemu žiadny citový vzťah a berie ho len ako záťaž v súvislosti s platením výživného. Otec vôbec netuší, ako syn vyzerá, na koho vlastne platí výživné. Keď bol otec na pojednávaní, nedoniesol pre syna nič, nechcel sa s ním stretnúť, i keď ona by tomu nebránila. O maloletého sa vôbec nezaujíma, nezaplatil zameškané výživné od marca 2015 do novembra 2019, a ktoré matka teraz vymáha exekučne. Otec aj z tohto dôvodu nemôže oficiálnym spôsobom priznať výšku svojho skutočného zárobku, lebo si je dobre vedomý, že by boli okamžite exekúované v prospech maloletého syna. V minulosti tvrdil, že by chcel tento záväzok splácať po 50 eur, ale keď zistil, že sa dá povinnosť obísť nepriznávaním svojho príjmu, neposlal nikdy nič.

4.6 Ďalej matka uviedla, že nerozumie argumentácii otca v odvolaní, že nie je schopný vykonávať prácu automechanika, keď zjavne má v tejto oblasti niekoľkoročnú prax. Prácu automechanika vykonával v roku 2018 a 2019 pre spoločnosť KIDING TRANS a v roku 2018 aj pre spoločnosť P.U.H. TRANS-SLAW K. B., kde bol vodičom a mechanikom nákladného vozidla, čo preukázal pri podaní svojho návrhu pracovnými zmluvami. Otec dlhodobo zavádza a účelovo klame, nepriznáva svoje skutočné príjmy, neustále sa vyhovára na nové zdravotné problémy, ktoré mu ale v skutočnosti nebránia vykonávať prácu. Ona však ako matka nemôže znášať všetky náklady sama, už teraz je odkázaná na pomoc svojej matky, ktorá jej v prípade chýbajúcich finančných prostriedkov vypomáha.

4.7 V súvislosti s tým, že nie je možné zistiť skutočné zárobkové pomery otca, ktorý dlhodobo klame o svojich príjmoch, účelovo uzatvára zmluvy, v ktorých je deklarovaná len minimálna mzda, mala matka za to, že súd by mal vychádzať z predpokladanej sumy, ktorú určuje § 63 ods. 1 Zákona o rodine a to, že priemerný mesačný zárobok otca je 20-násobok sumy životného minima.

4.8 Pokiaľ otec argumentuje, že nemôže vykonávať prácu vodiča, existuje množstvo iných povolání, ktoré by mohol vykonávať napríklad operátor výroby, kde by zarobil podstatne vyššiu sumu ako len minimálnu mzdu.

4.9 Ďalej matka uviedla, že maloletý je alergik, že dochádza s ním polročne k lekáre do Martina, na alergiu užíva lieky a kvapky do nosa, nosí okuliare, raz ročne navštevuje ambulanciu očnej lekárky a aj kontrolu srdca na kardiológii, nakoľko má šelest na srdci, preto je pravidelne pozorovaný. V súvislosti s vyšetreniami syna má náklady na cestovné do lekárskeho zariadenia a na zakúpené lieky. Ďalej platí maloletému cestovné z D. do E. F., kam chodí na základnú školu, platí mu obedy v škole 40 eur, kupuje školské pomôcky, prezuvky, oblečenie, tenisiky na telesnú výchovu, doma nakupuje stravu, oblečenie, obuv, kozmetiku, vitamíny, bežné veci (bicykel, lopty, spoločenské hry, knihy, telefón). Náklady na syna sa neustále zvyšujú a zníženie výživného pre ňu ako samoziviteľku je nepredstaviteľné.

4.10 Matka tiež uviedla, že v súčasnej dobe aj ona rieši svoje zdravotné problémy, v dôsledku ktorých berie lieky, podávajú jej infúzie, obstreky. Napriek tomu stále pracuje, zdravotný stav sa snaží riešiť zatiaľ rehabilitáciami, ale žiadny lekár jej nezaručuje, že sa jej bez operačného zákroku zdravotný stav zlepší. Tiež sa lieči v súvislosti s bolesťami krčnej chrbtice a na štítnu žľazu, dlhodobo užíva lieky a navštevuje ambulanciu endokrinológie v Martine, s čím súvisia aj zvýšené cestovné náklady.

4.11 K svojim pomerom uviedla, že stále pracuje v spoločnosti Tescoma v Púchove, kam z bydliska denne dochádza cca 15 km, náklady na cestovné sú cca 120 eur, ktoré musí vynaložiť zo svojho čistého mesačného príjmu, ktorý je cca 700 eur mesačne, ktorý dosahuje aj napriek preukázaným zdravotným problémom. Pri súčasných cenách potravín a tovarov žijú so synom veľmi skromne, preto výživné vo výške 220 eur už nie je pre maloletého syna dostačujúce, najmä keď to je jediný spôsob, ktorým sa otec podieľa na jeho výžive. Vzhľadom na vek, vzrast, odôvodnené potreby maloletého a enormne zvyšujúce sa náklady na zabezpečovanie bežných životných potrieb sú splnené podmienky aj na zvýšenie vyživovacej povinnosti v prospech maloletého, ktoré bude ona nútená riešiť. Napriek všetkým týmto ochoreniam matka zabezpečuje svojmu synovi každodennú starostlivosť, teda musí byť nielen schopná zarobiť peniaze, ale aj fyzicky vykonávať úkony súvisiace so starostlivosťou o maloletého, otec v tomto smere úplne absentuje.

4.12 Podľa matky všetky tvrdenia a argumentácie otca smerujú len k jedinému, a to akýmkoľvek spôsobom docieľiť zníženie výživného a neštitíť sa klamať, podvádzať a dlhodobo cielene pracovať na tom, aby jej nemusel prispievať na syna žiadne výživné resp. len v minimálnej výške, a aby jej nemusel doplatiť zameškané výživné. Otec odignoroval posledné pojednávanie, lebo zjavne nechcel odpovedať na jej otázky a otázky súdu, keďže na jedinom pojednávaní, ktorého sa zúčastnil pod tlakom okolností priznal skutočnosti, ktoré neboli v jeho prospech a preukázali, že je nedôveryhodnou osobou. Súd mal možnosť viackrát sa presvedčiť, že otec klame.

4.13 Na záver matka uviedla, že aj keď otec trval na návrhu na zníženie výživného, proti rozsudku, ktorým bol zamietnutý jeho návrh, sa odvolal, ale naďalej počas celej doby súdneho konania až doposiaľ pôvodne určené výživné platí. Teda je schopný platiť takto určené výživné, aj keď z účtu svojej manželky. Teda aj manželka otca má vedomosť o jeho vyživovacej povinnosti a plní ju zo svojho účtu, keďže otec ako jej manžel účet zámerne nezriaďuje, aby exekútor z neho nerealizoval platby.

4.14 Vzhľadom na vyššie uvedené matka navrhla súdu druhej inštancie rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne a právne správny v zmysle § 387 CSP a priznať jej v odvolacom konaní náhradu trov konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

5. Otec sa k odvolaniu matky ani vyjadreniu kolízneho opatrovníka písomne nevyjadril.

6. Matka na vyjadrenie kolízneho opatrovníka písomne nereagovala a ani kolízny opatrovník na jej vyjadrenie.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CMP), účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario), postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

8. V danej veci sa otec návrhom podaným dňa 01.04.2020 domáhal zníženia výživného na maloleté dieťa z doterajšej sumy 220 eur mesačne (rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3P/22/2015-200 zo dňa 29.09.2016, právoplatný dňa 16.11.2017) na sumu 150 eur mesačne počnúc od júla 2019 poukazujúc na príjem na úrovni minimálnej mzdy (1.638,78 PLN, čo zodpovedá 384,49 eur), zdravotný stav a výdavky spojené s prenájmom bytu.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd rozhodol vecne správne, keď napadnutým rozsudkom návrh otca na zníženie výživného zamietol.

10. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Pod pojmom „zmena pomerov“ rozumie zákon len zmenu podstatnú a závažnú, nie zmeny krátkodobého charakteru. Malo by ísť o podstatné zmeny v týchto skutočnostiach, ktoré tvorili skutkový základ pôvodného rozhodnutia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/72/2020 z 23.09.2020).

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania otca a celého spisového materiálu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, mal za to, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné

dokazovanie a správne porovnal pomery účastníkov v čase posledného rozhodovania o výživnom (rok 2017) a v čase rozhodovania o zmene. Na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. V konaní totiž nebolo preukázané, že príjem otca sa skutočne znížil iba na 2.250 PLN mesačne. Bolo dôvodné vychádzať z tzv. potencionálneho príjmu 4.500 PLN (987 eur) pri práci automechanika. Ani nepriaznivý zdravotný stav nebol preukázaný v tom smere, že by otcovi bránil uplatniť sa na trhu práce ohľadom práce, na ktorú je kvalifikovaný. Správne preto uzavrel, že na strane otca nedošlo k podstatnej zmene pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá by zníženie výživného odôvodňovala, na základe čoho návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol. Aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd podľa § 387 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že zmena pomerov musí byť významná a trvalá, pričom sa posudzuje komplexne - porovnaním stavu v čase pôvodného rozhodnutia a v čase rozhodovania o zmene. Rozhodujúcimi kritériami sú odôvodnené potreby dieťaťa a možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Tieto kritériá v prejednávanej veci neboli zmenené v neprospech otca tak, aby odôvodňovali zníženie výživného. „Zníženie výživného musí byť výnimočné, t. j. môže sa udiať iba za situácie, že dôjde k takej zmene pomerov na strane povinného rodiča, ktoré negatívne ovplyvňujú jeho ekonomickú, majetkovú, respektíve inú situáciu, čo má negatívny vplyv na platenie výživného. Ide napríklad konkrétne o také zhoršenie zdravotného stavu, resp. vážne zdravotné problémy, ktoré spôsobia pokles príjmu povinného rodiča (napr. znížená miera funkčnej schopnosti pracovať) alebo nastane nemožnosť povinného rodiča zabezpečiť si prácu, a teda zdroj príjmu, z dôvodu zlej rodinnej situácie (napríklad trvalá starostlivosť o člena rodiny), alebo iné významné skutočnosti nie prechodného charakteru, pri ktorých dôjde k takému zhoršeniu pomerov na strane povinného rodiča, že je možné ustáliť, že predmetný výživný povinný rodič nebude schopný platiť (z Rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. 4. 2021, sp. zn. 7CoP/2/2021).“ Odvolací súd podotýka, že citovaný právny názor je súladný so zásadou najlepšieho záujmu dieťaťa vyjadrenou v čl. 5 Zákona o rodine, ktorá musí byť prioritným hľadiskom pri rozhodovaní vo veciach maloletých.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené a oboznámiac sa i s vyjadrením matky ako i kolízneho opatrovníka ich nepovažuje za také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania vykonaného okresným súdom a jeho záver.

14. Na margo odvolacích námietok otca v prvom rade uvádza, že otec sa mylí, keď spochybňuje rozsudok z dôvodu chybného ohodnotenia skutočného stavu, založeného na predpoklade, že zárobkové možnosti otca v sume 1.467,14 eur v jeho situácii mu neumožňujú vykonávať zamestnanie vodiča alebo policajta s ohľadom na zdravotný stav. Uvedený príjem sa totiž konštatuje v predchádzajúcom rozhodnutí o zvýšení výživného a to v rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3P/22/2015-200 zo dňa 29.09.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 5CoP/44/2017-336 zo dňa 20.09.2017. Okresný súd vychádzal z potencionálneho príjmu automechanika v sume 4.500 PLN (987 eur) a to potom ako konštatoval, že otec neuviedol žiadny rozumný dôvod, prečo by dobrovoľne pracoval v spoločnosti KIDING TRANS v roku 2018 za polovičnú mzdu 2.000 PLN, v porovnaní so mzdou 4.000 PLN, ktorú mal dohodnúť v pracovnej zmluve z roku 2016 v tej istej spoločnosti. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že otec na uvedené vyhodnotenie súdu v odvolaní nereagoval. Uviedol len, že suma mala byť uvedená v netto vyjadrení. Aj keď s uvedeným možno súhlasiť, nemala by však takáto nižšia výška podstatný vplyv na rozhodnutie. K tvrdeniu otca, že prácu automechanika napriek vyučeniu nikdy nevykonával je potrebné dať do pozornosti potvrdenie o príjmoch od spoločnosti KIDING TRANS z 08.04.2019 (č.l. 45 spisu), z ktorého vyplýva, že otec je zamestnaný v ich firme od 08.07.2018 na základe pracovnej zmluvy na neurčitú dobu na pozícii „mechanik samochodowy“ v preklade automechanik. Okrem toho otec na pojednávaní dňa 07.09.2020 (č.l. 83 spisu) na otázku sudcu uviedol, že on v Poľsku nikdy nepracoval ako vodič nákladného vozidla, ale ako automechanik, pričom ako vodič nákladného vozidla pracoval cca iba 2 mesiace, keď žil vo Veľkej Británii. Podľa odvolacieho súdu aj pri stave nezamestnanosti nemal okresný súd dôvod vychádzať z otcom tvrdenej sumy 2.500 PLN vzhľadom na dôvody skončenia pracovného pomeru dohodou u posledného zamestnávateľa (dôvodom nebolo to, že by zamestnávateľ neodvádzal poisťné ako to otec tvrdil). Čo sa týka zdravotných problémov otca, tieto mu síce znemožnili vykonávať prácu policajta, ale nepreukázal taký trvalý stav poškodenia zraku, pre ktorý by nemohol vykonávať prácu

automechanika. Pokiaľ otec v odvolaní navrhoval vykonanie dokazovania z dokumentu priloženého k odvolaniu týkajúceho sa zárobkových možností, tak z obsahu spisu nevyplýva, že by k nemu priložil akúkoľvek listinu (podanie nie je označené ani v prílohe), prípadne ju predložil dodatočne. Odvolací súd tak zdôrazňuje, že tvrdenia otca o podstatnej negatívnej zmene v jeho pomeroch ostali len v rovine jeho tvrdení, bez predloženia vierohodných dôkazov. Navyše konštatuje aj to, že otcovi zrejme ubudla vyživovacia povinnosť k dcére J. H.. Na vyjadrenie matky k jeho odvolaniu, ktorá ubudnutie vyživovacej povinnosti tvrdila, nereagoval popierajúcim tvrdením a preukázaním. Napokon je potrebné uviesť, že matka poukázala aj na to, že otec si doterajšiu vyživovaciu povinnosť plní, a preto zhodujúc sa s kolíznym opatrovníkom je zrejmé, že tento má príjem, ktorý nedokladoval na súdnom pojednávaní a ktorý pravdepodobne zamlčal.

15. Odvolací súd poukazuje aj na to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že na strane maloletého došlo k zvýšeniu potrieb v súvislosti s jeho vekom, školskou dochádzkou a zdravotným stavom, čo taktiež bráni zníženiu vyživovacej povinnosti zo strany otca, ktorý navyše, sa o dieťa reálne nezaujíma a ani sa s ním nestretáva. Vzhľadom na uvedené nemal v prejednávanej veci pochybnosti o dôvodnosti zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného na maloletého. Stotožnil sa preto s rozsudkom súdu prvej inštancie a ako vecne správny ho potvrdil vrátane výroku o trovách konania, ktorým bolo v zmysle ust. § 52 CMP rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

16. Matka v rámci odvolacieho návrhu navrhla priznať jej v odvolacom konaní náhradu trov konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

17. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

20. V mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení zásada, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku a to v zmysle § 55, umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní, zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu ustanovenia § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní.

21. K návrhu matky priznať jej trovy odvolacieho konania je potrebné v prvom rade uviesť, že uvedené žiadala bez toho, aby konkrétne uviedla prečo ňou uplatnený nárok možno spravodlivo požadovať s poukazom na ust. § 55 CMP. Aj napriek tomu však neboli ani zistené také dané osobitné okolnosti pre aplikáciu tohto ustanovenia. Otec si uplatňoval v odvolacom konaní svoje právo na súdnu ochranu. Súčasťou tohto práva je aj právo podať odvolanie a preto nemožno konštatovať, že by odvolacie konanie bolo neodôvodnene vyvolané. Ako z vyššie uvedeného vyplýva pre aplikáciu ust. § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. Odvolací súd preto nevzhladol žiadny spravodlivý dôvod, pre ktorý by mala byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania v prospech matky. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 57, § 58 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu trov.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).